

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98

DATO: 13. august 2020
SAGSNR.: 2020 - 2316
ID NR.: 680088

abl@skm.dk + co@skm.dk

Høring - over forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet

Ved e-mail af 24. juli 2020 har Skatteministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte forslag.

Advokatrådet har følgende bemærkninger:

Hvis direktivet skal omfatte udlejning af værelser, skal formuleringerne "Fast Ejendom" inkludere: "herunder en del af en Fast Ejendom."

I bilag V til direktivet, afdeling IV, pkt. B.1 fastslås, at Platformsoperatører skal føre registre over de skridt, der er taget, og de oplysninger, der er lagt til grund for gennemførelsen af de procedurer for passende omhu og indberetningskrav, der er fastsat i afdeling II og III.

Disse registre skal være tilgængelige i en tilstrækkelig lang periode og under alle omstændigheder i en periode på mindst fem og højst syv år efter udgangen af den Indberetningspligtige Periode. Her er der et samspil i forhold til de persondataretlige regler, hvor man ikke må gemme oplysninger længere end det er nødvendigt. Det der for Advokatrådet uklart, om den danske opbevaringspligt så er 5, 6 eller 7 år. For at undgå utilsigtede regelsammenstød bør dette præciseres.

Med venlig hilsen

Andrew Hjalmer Crichton
Generalsekretær

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K
abl@skm.dk og tco@skm.dk

Vesterbrogade 32
1620 København V

Telefon 33 43 70 00
mail@danskeadvokater.dk
www.danskeadvokater.dk

Den 27. august 2020

Vedr.: Høring over forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet

Skatteministeriet har den 24. juli 2020 sendt forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet i høring.

Direktivforslaget har været behandlet i bestyrelsen for Danmarks Skatteadvokater, der fungerer som Danske Advokaters fagudvalg for skatteret, og giver Danske Advokater anledning til at fremkomme med følgende bemærkninger:

Danske Advokater har forstået, at direktivforslaget har til formål at give adgang til øget udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes skattemyndigheder samt øget adgang til at foretage fælles revisioner af personer med grænseoverskridende aktiviteter. Danske Advokater har endvidere forstået, at direktivforslaget omfatter alle skatteydere og ikke blot Internetmarkedspladser.

Danske Advokater skal generelt bemærke, at videregivelse af oplysninger mellem myndigheder, herunder mellem myndigheder i forskellige medlemsstater, ud fra retssikkerhedsmæssige hensyn alene bør ske, hvis det er nødvendigt, og hvis formålet hermed ikke kan opnås ved mindre indgribende midler.

For så vidt angår direktivforslagets brede anvendelsesområde, skal Danske Advokater anmode om en nærmere begrundelse herfor, herunder om baggrunden for, at det er vurderingen, og at der er et reelt og nødvendigt behov herfor i alle tilfælde.

Danske Advokater skal i forlængelse heraf anføre, at der bør være adgang til, at en skatteyder i alle tilfælde kan få prøvet – enten ved en domstol eller en forvaltningsmyndighed – om betingelserne for udveksling af oplysninger er opfyldt, herunder om de oplysninger, som påtænkes udvekslet, er relevante for beskatning i det modtagende land. Denne adgang følger efter Danske Advokaters opfattelse

formentlig allerede af EU-Charterets artikel 47, men adgangen hertil bør fremgå direkte af direktivet.

Danske Advokater forstår, at direktivforslaget indebærer, at en virksomheds informationer, herunder fortrolige informationer, kan og vil blive delt med de øvrige medlemsstaters myndigheder. Forslaget synes at hvile på en antagelse om, at myndighederne i alle tilfælde vil være i stand til at iagttage fuldstændig fortrolighed.

Det skal i den forbindelse påpeges, at risikoen for, at en fortrolig oplysning kompromitteres generelt stiger, jo flere steder en oplysning forefindes, og at der kan ske fejl i alle organisationer, herunder hos offentlige myndigheder. Tab som følge af evt. brud på fortroligheden, f.eks. brud på datasikkerheden, bør derfor omfattes af myndighedernes objektive erstatningsansvar.

I forlængelse heraf skal det anføres, at Danske Advokater forstår, at forslaget indebærer, at virksomhedernes forretningshemmeligheder, herunder hemmelige formler, opskrifter, fremstillingsmetoder, algoritmer og lignende kan og vil blive udvekslet med andre medlemsstaters myndigheder i forbindelse med fælles revisioner.

F.eks. fremgår det af direktivforslaget, jf. artikel 12 a, stk. 5, at:

"[...] meddelelse af oplysninger [...] [kan] ikke afslås med den begrundelse, at den ville føre til videregivelse af en erhvervsmæssig, industriel eller faglig hemmelighed, en fremstillingsmetode eller oplysninger, hvis videregivelse ville stride mod almene interesser."

Konsekvensen heraf er efter Danske Advokaters vurdering, at der således indføres pligt til at udveksle virksomhedernes mest sensitive og dyrebare oplysninger med andre landes skattemyndigheder, hvis blot oplysningerne efter den modtagende myndigheds eget opfattelse kan have betydning for beskatningen i modtagerlandet.

Det er efter Danske Advokaters opfattelse betænkeligt, at helt afgørende erhvervshemmeligheder skal videregives på begæring, selv om sådanne oplysninger kun sjældent vil have betydning for skatteansættelsen. Eksempelvis er det næppe nødvendigt for at beskatte et medicinalselskab, at skattemyndighederne har kendskab til virksomhedens hemmelige formler. Hvis forslaget vedtages i sin nuværende udformning, er det Danske Advokaters opfattelse, at danske skattemyndigheder fremover ikke kan modsætte sig udveksling af sådanne oplysninger. Betingelserne for udveksling af sensitive erhvervshemmeligheder bør af retssikkerhedsmæssige årsager nærmere afgrænses, ligesom der bør anføres en nærmere begrundelse herfor. Som følge heraf bør den systemfremmede regel om, at udveksling af de mest hemmelige oplysninger ikke kan nægtes, udgå af forslaget.

Danske Advokater forstår, at det følger af direktivforslagets artikel 16, at det er lovgivningen i modtagerlandet, der bestemmer omfanget af tavshedspligten. Beskyttelsen af danske virksomheders fortrolige oplysninger afhænger således af lovgivningen i den medlemsstat, hvortil oplysninger måtte blive videregivet. Omfanget af tavshedspligten bør efter Danske Advokaters opfattelse følge loven i det land, som har indsamlet oplysningerne, således at f.eks. danske virksomheders

oplysninger aldrig kan undergives et beskyttelsesniveau, der er lavere end det niveau, der er gældende i Danmark.

Endelig indebærer direktivforslagets artikel 11, litra b, at andre medlemslandes skattemyndigheder kan være til stede i Danmark og "interviewe enkeltpersoner og gennemgå sagsakter".

Dette forslag synes temmelig vidtgående, og begrebet "interviewe" forekommer upræcist og kendes ikke som sådan i dansk forvaltningsret. Det bør derfor præciseres, hvilke retssikkerhedsforskrifter der er gældende for et sådant "interview", og hvad formålet med et sådant interview er.

Med venlig hilsen

Retschef
Jeanie Sølager Bigler
jsb@danskeadvokater.dk

Andreas Bo Larsen

Fra: Bo Sandberg <bsa@danskbyggeri.dk>
Sendt: 28. august 2020 12:02
Til: 'abl@skm.dk'; tco@skm.dk
Cc: Maria Bjørklund; Henriette Thuen
Emne: SV: Høring - forslag til direktiv (SKM: 516068)

Til Skatteministeriet!

Medlemmerne af Dansk Byggeri har vedtaget en sammenlægning med DI fra 1. september 2020. Vi henviser derfor til DI's høringssvar.

Venlig hilsen
Bo Sandberg
Cheføkonom
Analyseafdelingen
Tlf. direkte: 72 16 01 42 · Mobil: 28 50 38 19
 [Bo Sandberg](#)

dansk byggeri

Vi samler byggeri, anlæg og industri

Nørre Voldgade 106 · 1358 København K
www.danskbyggeri.dk · [Abonner på nyheder](#)

Følg os på:

Fra: Andreas Bo Larsen <abl@skm.dk>

Sendt: 24. juli 2020 16:36

Til: samfund@advokatsamfundet.dk; abf@abf-rep.dk; Arbejderbevægelsens Erhvervsråd <ae@ae.dk>; info@businessdanmark.dk; info@cepos.dk; cevea@cevea.dk; infoDB <info@danskbyggeri.dk>; Dansk Erhverv <hoeringssager@danskerhverv.dk>; info@d-i-f.dk; mail@danskeadvokater.dk; dt@datatilsynet.dk; hoering@di.dk; klarlovgivning@digst.dk; letbyrder@erst.dk; mail@finansdanmark.dk; Finanstilsynet@ftnet.dk; fdr@fdr.dk; Formand@fdr.dk; fp@forsikringogpension.dk; sekretariat@mitfritidshus.dk; fsr@fsr.dk; Ejendomsforeningen Danmark <info@ejendomsforeningen.dk>; hoering@horesta.dk; oxfamibis@oxfamibis.dk; info@justitia-int.org; kontakt@kraka.org; info@lf.dk; sanst@sanst.dk; llo@llo.dk; ms@ms.dk; lak@ms.dk; kontakt@rff.dk; skat@seges.dk; sanst@sanst.dk; jesper.Kiholm@skat.dk

Emne: Høring - forslag til direktiv (SKM: 516068)

Til høringsparterne

Vedhæftet sendes et forslag fra Europa-Kommissionen til Rådets direktiv om ændring direktiv 2011/16 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet (COM(2020) 314) i høring.

Der er vedhæftet:

- Høringsbrev
- Høringsliste
- Direktivforslaget
- Et bilag til direktivforslaget.

Bemærk venligst, at høringsfristen er den 28. august 2020.

28. august 2020

SUHB

DI-2020-12861

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Dansk Industri
Confederation of Danish Industry

Sendes pr. e-mail:
abl@skm.dk
tco@skm.dk

Høringsvar vedr. EU-Kommissionens forslag til DAC7-direktiv om administrativt samarbejde på beskatningsområdet, COM(2020) 314

Den 24. juli 2020 har Skatteministeriet sendt EU-Kommissionens forslag til direktiv om udvidet administrativt samarbejde på beskatningsområdet ([DAC7](#)) i høring, jf. ministeriets j.nr. 2020-2583.

Direktivforslaget bygger ovenpå de forudgående seks direktiver om administrativt samarbejde på beskatningsområdet ([DAC1-6](#)). Det overordnede sigte med DAC7 direktivforslaget er at styrke administrationen af EU-landenes skattesystemer yderligere ved at pålægge digitale platforme indberetningspligter samt udbygge de nationale skattemyndigheders informationsudveksling og samarbejde. Samtidig har forslaget til formål igennem harmonisering af landenes forskellige indberetningsregler mv. at mindske de administrative byrder for virksomheder og skattemyndigheder. Direktivforslaget præciserer, at de oplysninger, der udveksles i henhold til DAC1-7, ikke alene kan anvendes vedrørende direkte skatter, men også til administration, vurdering og håndhævelse af reglerne om moms og andre indirekte skatter.

DI ser overordnet meget positivt på hensigten om at opnå et endnu mere robust og effektivt skattesystem i EU-landene. Indberetning af oplysninger fra tredjepart er generelt et effektivt middel til at opnå en høj grad af regelefterlevelse. Mange virksomheder med aktivitet i flere lande efterspørger, at EU-landenes skattemyndigheder i højere grad koordinerer deres arbejde og gerne foretager fælles kontrol (joint audits).

Direktivet lægger op til alene at etablere en minimumsstandard med risiko for, at direktivet reelt vil medføre betydeligt øgede administrative byrder for de omhandlede platforme, hvis landene hver især vedtager egne regler ud over minimumsstandarden. DI opfordrer derfor kraftigt til, at Danmark arbejder for, at reglerne om platformes indberetning i direktivet fuldt ud harmoniseres, så reglerne reelt bliver ens i landene. Tilsvarende er det helt essentielt efter DI's opfattelse, at EU-Kommissionen eller landene udformer en fælles standardformular, som kan benyttes ved indberetning i alle EU-landene. Den konkrete udformning af indberetningsreglerne bør så vidt muligt anvende eksisterende data og standardformater, fx i SAF-T (Standard Audit File for Tax).

En bekymring er, om reglerne effektivt kan håndhæves overfor platforme med aktivitet i EU i de tilfælde, hvor platformene er etableret udenfor EU. Det er væsentligt for virksomhederne i EU, at direktivet sikrer lige vilkår, og ikke reelt betyder lempeligere krav til platforme etableret udenfor EU. Hvis ikke reglerne kan håndhæves effektivt overfor platforme etableret udenfor EU, vil direktivet skabe et skadeligt incitament til at etablere platformsvirksomheder udenfor EU.

Det bør overvejes at indsætte en bundgrænse, så de mindste platforme ikke pålægges administrative byrder med indrapportering. For virksomheder med egen platform, bør det overvejes at sætte en bundgrænse, så et underordnet salg fra eksterne parter via platformen ikke udløser indberetningspligt, jf. nærmere nedenfor. Det er dog væsentligt, at sådanne bundgrænser i direktivet ikke i stedet fører til forskellige nationale regler om indberetning fra platforme under en sådanne grænser.

Behov for præcisering af reglerne om digitale platforme

Forslaget er rettet mod digitale platforme, som formidler relevant aktivitet mellem sælger og køber. Platforme, hvor udelukkende en virksomheds egne produkter eller ydelser udbydes, er ikke omfattet.

Definitionen af "Platform" og "Relevant Aktivitet" er helt central og bør søges præciseret, idet anvendelsesområdet for forslaget kan fortolkes meget bredt og giver anledning til både uklarhed og uhensigtsmæssigheder.

Mange virksomheder stiller i dag en digital platform til rådighed i en eller anden form, uden at det af hverken virksomheden, brugere eller omverdenen i øvrigt opfattes som virksomhedens kerneydelse. Det kan eksempelvis være en platform primært konstrueret til at udbyde egne aktiviteter, men hvor der - direkte eller indirekte - udbydes relevante aktiviteter fra andre som del i en samlet pakke (flere fysiske varer eller tjenesteydelser samlet eller fysisk varer og tjenesteydelse kombineret).

"Relevant aktivitet"

Definitionen af relevant aktivitet lyder:

"[...] en aktivitet, der udføres for Vederlag, og som er et eller flere af følgende:

- a) leje af fast ejendom*
- b) en Personlig Tjeneste*
- c) salg af varer*
- d) leje af transportmidler af enhver art*
- e) investering og udlån i forbindelse med crowdfunding som defineret i Unionens retlige rammer for finansielle markeder"*

Anvendelsen af begrebet "Personlig tjeneste" fremfor "tjenesteydelse" antages at være valgt af specifikke hensyn. På trods heraf giver definitionen af "Personlig tjeneste" anledning til tvivl om hvorvidt tjenesteydelser i almindelighed er omfattet.

Definitionen i forslaget af en "Personlig Tjeneste" lyder:

"en tjeneste, der omfatter tids- eller opgavebaseret arbejde udført af en eller flere personer, der handler enten uafhængigt eller på vegne af en enhed, og som udføres efter anmodning fra en bruger, enten online eller fysisk offline efter at være blevet formidlet via en platform."

Det udledes af forslaget, at "Personlig tjeneste" udgør en afgrænset underkategori til begrebet tjenesteydelser generelt. En udvidet fortolkning af den nuværende ordlyd vil imidlertid kunne lede til at alle tjenesteydelser er omfattet af forslaget.

"Platform"

Dertil kommer definitionen af en "platform", som ligeledes er meget bred:

"enhver form for software, herunder et websted eller en del heraf samt applikationer, herunder mobilapplikationer, der er tilgængelige for brugere, og som gør det muligt for Sælgere at blive sat i forbindelse med andre brugere med henblik på direkte eller indirekte at udføre en Relevant Aktivitet for de pågældende brugere. Dette omfatter også eventuelle ordninger for opkrævning og betaling af et Vederlag i forbindelse med en Relevant Aktivitet.

Udtrykket "Platform" omfatter ikke software, der uden yderligere indgreb i forbindelse med udøvelsen af en Relevant Aktivitet alene gør det muligt:

- a) At behandle betalinger i forbindelse med en Relevant Aktivitet*
- b) For brugere at oplyse eller reklarmere for en Relevant Aktivitet*
- c) Omdirigere eller overføre brugere til en "Platform"."*

Det må hermed forstås, at software i alle former er omfattet, når det formidler kontakt/forbindelse imellem køber og sælger af en Relevant Aktivitet. Henvisningen til at softwaren skal være "tilgængelig for brugerne" er tvetydig. Man vil kunne diskutere brugeres direkte tilgang til eksempelvis interface løsninger.

Mange virksomheder vil have software, der kunne falde under beskrivelsen, eventuelt fordi de via egen webshop udbyder varer fra tredjemand uden selv at have optaget disse på eget varelager.

Afgrænsning og mulige undtagelser

Virksomheder efterspørger, om der kan indarbejdes undtagelser baseret på minimumssalgsvolume fra tredjemand, antal eksterne udbydere eller lignende.

Følgende eksempler illustrerer konkrete forretningstransaktioner, som typisk ikke giver anledning til de skattekontrolmæssige uhensigtsmæssigheder der henvises til i forslagets bemærkninger, men som alt andet lige vil risikere at blive omfattet af forslaget:

Eksempel 1: En flyrejse bookes via Flyselskab 1, på Flyselskab 1's egen platform, men denne har ikke fly i rute på hele strækningen, hvorpå en del af rejsen bookes for kunden – via Flyselskab 1's egen platform – hos Flyselskab 2.

Er Flyselskab 2 en "Sælger" og udbyder Flyselskab 1 en "Personlig Tjeneste" via en "Platform" i forslagens forstand?

Eksempel 2: Et speditørfirma trækker data fra en ekstern logistikvirksomhed til egen platform (eksempelvis via en interface løsning), hvorefter kunden kan booke den ønskede transport enten fysisk eller digitalt hos speditørfirmaet.

Er logistikvirksomheden "Sælger" og udbyder speditørfirmaet en "Personlig Tjeneste" via en "Platform" i forslagens forstand?

Eksempel 3: Et rederi indgår i et såkaldt pool-samarbejde, hvor man på faste ruter kan booke fragt eller passagerer ind på andre rederiers skibe og vice versa. Bookingen foretages af brugerne direkte på rederiets egen hjemmeside.

Er de "andre rederier" "Sælgere" og udbyder rederiet en "Personlig Tjeneste" via en "Platform" i forslagens forstand?

Eksempel 4: En koncern der producerer tøj, men ligeledes har egne fysiske detailbutikker og en webshop, udbyder sko på vegne af tredjemand i butikker og webshop (herunder forstået at ordren placeres direkte hos tredjemand via webshoppen, ligesom virksomheden ikke har købt sko til vider salg, men udelukkende udbyder dem på vegne af tredjemand).

Udbyder Koncernen en "Relevant aktivitet" via en "Platform" på vegne af tredjemand og er det kun data om online salg af sko fra Tredjemand der skal indberettes?

Øvrige bemærkninger

Virksomheder efterspørger præcisering af en række yderligere begreber og efterspørger samlet information om anvendelsen af begreberne i de enkelte EU-lande. Det gælder eksempelvis Virksomhedsregistreringsnummer, jf. artikel 8ac (2) (e), som ikke er entydigt i alle lande. Finansielle Kontoidentifikatorer er muligvis ikke tilgængelige i alle tilfælde, jf. artikel 8ac (2) (h). Præcisering af, hvilket momsregistreringsnummer, der skal indberettes, jf. bilag, afdeling II (B) (1) (d). I forhold til definitionen af Vederlag rejses spørgsmål om, i hvilket omfang moms indgår, jf. artikel 8ac (2) (k).

Platforme har ikke nødvendigvis oplysninger om eksistensen af et fast driftssted i hver af de respektive EU-lande, hvor et sådant fast driftssted er beliggende, jf. bilag, afdeling II (B) (2) (f).

Den Indberettende Platformoperator skal ifølge direktivforslaget afgøre, om de oplysninger, der er indsamlet i henhold til afsnit A, afsnit B, punkt 1, afsnit B, punkt 2, litra a)-e), og afsnit E, er pålidelige, ved hjælp af alle de oplysninger og dokumenter, der er tilgængelige for den Indberettende Platformoperator i dennes registre, samt enhver form for elektronisk grænseflade, der stilles gratis til rådighed af en medlemsstat eller EU med henblik på at fastslå gyldigheden af skatteregistreringsnummeret og/eller momsregistreringsnummeret, jf. bilag, afdeling II (C) (1). Virksomheder påpeger, at det ikke er realistisk at forvente, at alle platforme vil være i stand til at foretage denne vurdering af oplysningerne.

Reglen i bilaget, afdeling II (D) (1), kan give anledning til dobbelt indrapportering. I forhold til reglen i bilaget, afdeling II (E), efterspørges en oversigt over, hvilke lande som udsteder matrikelnummer. Reglen bestemmer, at hvis en Sælger er involveret i en Relevant Aktivitet, der vedrører udleje af fast ejendom, skal den Indberettende Platformsoperator indsamle adressen på hver Ejendom og, hvis der er udstedt et sådant, det respektive matrikelnummer.

EU-Kommissionens forslag til direktiv lægger op til at undtage platforme fra at indberette om forhold, hvor det offentlige er sælger. For platformsooperatører kan det imidlertid mod hensigten komplicere indberetningen at have særlige indberetningsregler for forskellige typer sælgere. Det kan være vanskeligt at afgøre, om en sælger i juridisk forstand i forhold til skatte- og momsreglerne skal anses for en offentlig enhed, og platforme er ikke nødvendigvis i besiddelse af oplysninger herom.

Direktivforslaget lægger op til, at sprogordningerne for en fælles revision (joint audit) aftales af de involverede kompetente myndigheder, jf. artikel 12a, stk. 10. Dette bør kun gælde kommunikation mellem landenes skattemyndigheder, idet kommunikationen med virksomheden bør ske på sproget i det land, hvor virksomheden er etableret og i henhold til de nationale procedureregler, som finder anvendelse på revisionen.

Vi står naturligvis til rådighed for en drøftelse og uddybning af ovenstående.

Med venlig hilsen

Sune Hein Bertelsen
Fagleder for skattejura & international skat

DIGITALISERINGSSTYRELSEN

Digitaliseringsstyrelsen · Landgreven 4 · Postboks 2193 · 1017 København K

Chefkonsulent Andreas Bo Larsen
Skatteministeriet
Administration og kontrol
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

27. august 2020
KAP/krnio
J.nr. 2020 - 2719

Kære Andreas Bo Larsen

Digitaliseringsstyrelsen takker for muligheden for at afgive høringssvar i forbindelse med Skatteministeriets udarbejdelse af grund- og nærhedsnotat over Rådets forslag til direktiv til ændring af direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet.

Digitaliseringsstyrelsens afgivelse af høringssvar skal ses med udgangspunkt i, at det følger af den politiske aftale om digitaliseringsklar lovgivning, at indsatsen skal føre til en grundig belysning af implementeringsmæssige spørgsmål i hele beslutningskæden fra det første politiske udspil til det endelige lovforslag er vedtaget i Folketinget.

Principper for digitaliseringsklar lovgivning

Digitaliseringsstyrelsen finder, at udkastet til forslag til direktiv i relevant omfang er udformet i overensstemmelse med principper for digitaliseringsklar lovgivning, herunder:

- Princip #2 om digital kommunikation giver kravet om digital indberetning og udveksling af oplysninger
- Princip #4 om sammenhæng på tværs ved genbrug af begreber og data giver den datamæssige standardisering, som direktivforslaget tilvejebringer
- Princip #5 om tryk og sikker datahåndtering giver de muligheder for at standse udveksling af data til medlemsstater ved brud på datasikkerheden, som foreslås hjemlet ved direktivet
- Princip #6 om genbrug af offentlig infrastruktur giver den tiltænkte brug af CCN-netværket til udveksling af data samt henvisningen til medlemsstaternes eksisterende tjenester til udstedelse og validering af skatteyder- og momsregistreringsnumre
- I særlig grad princip #7 om at undgå snyd og fejl ved intelligent brug af it i kontrolojemed.

Vurdering af offentlige implementeringskonsekvenser

Digitaliseringsstyrelsen bemærker, at det med fordel kan søges nærmere konkretiseret, hvad de forventede omkostninger vil være for skattemyndighederne til at

udvikle den nødvendige it-understøttelse til modtagelse og udveksling af indberetninger. Dette blandt andet henset til, at det af [udtalelsen fra Kommissionens Regulatory Scrutiny Board](#) af 15. juli 2020 fremgår, at de anslåede engangsomkostninger for medlemsstaterne til gennemførelse af direktivforslaget udgør 189 mio. euro.

Feltkode ændret

Digitaliseringsstyrelsen bemærker, at formuleringen i den danske oversættelse af bilagets afsnit D, punkt 1 synes at være upræcis sammenlignet med den engelske udgave, idet afsnittet rummer følgende bemærkning:

”En Indberettende Platformsoperator anser en Sælger for at være hjemmehørende i den medlemsstat, hvor Sælger har sin Primære Adresse. Hvis denne medlemsstat er forskellig fra den medlemsstat, hvor Sælger har sin Primære Adresse, anser en Indberettende Platformsoperator Sælger for også at være hjemmehørende i den medlemsstat, som har udstedt skatteregistreringsnummeret eller momsregistreringsnummeret.”

Imidlertid lyder den engelske tekst for samme passage som følger:

”A Reporting Platform Operator shall consider a Seller resident in the Member State of the Seller’s Primary Address. Where different from the Member State of the Seller’s Primary Address, a Reporting Platform Operator shall consider Seller resident also in the Member State of issuance of TIN or VAT identification number.”

Lægges den engelske tekst til grund, synes en mere præcis oversættelse af afsnit D, punkt 1 at være:

”En Indberettende Platformsoperator anser en Sælger for at være hjemmehørende i den medlemsstat, hvor Sælger har sin Primære Adresse. Såfremt medlemsstaten, som har udstedt skatteregistreringsnummeret eller momsregistreringsnummeret er forskellig fra den medlemsstat, hvor Sælger har sin Primære Adresse, skal en Indberettende Platformsoperator anse Sælger for også at være hjemmehørende i den medlemsstat, som har udstedt skatteregistreringsnummeret eller momsregistreringsnummeret.”

Fordelen ved den foreslåede formulering er, at den eliminerer tvetydigheden om, hvad referencen til ”denne medlemsstat” i anden sætning refererer til. Den oprindelige oversættelse kan læses som ”Hvis medlemsstaten hvor Sælger har sin Primære Adresse er forskellig fra den medlemsstat, hvor Sælger har sin Primære Adresse”.

Digitaliseringsstyrelsen bemærker, at Regulatory Scrutiny Board i deres udtalelse blandt andet har afgivet anbefaling om nærmere at undersøge muligheden for at undtage mindre platforme og lejlighedsvis sælgere fra den foreslåede validerings- og indberetningsforpligtelse.

Digitaliseringsstyrelsen finder, at en sådan undersøgelse kan inddrage fordele og ulemper i forhold til opfyldelsen af direktivets målsætning afvejet mod øvrige hensyn, herunder fx direktivets administrérbarhed for medlemsstaterne.

Der henvises i øvrigt til digst.dk/dkl samt [Vejledning om digitaliseringsklar lovgivning](#), ligesom I naturligvis er velkomne til at kontakte sekretariatet for råd og vejledning.

Med venlig hilsen

Kristoffer Nilas Olsen
Chefkonsulent
T 4178 6034
E krnio@digst.dk

Andreas Bo Larsen

Fra: Nicolaj Sylvester Brarup <NicSyl@erst.dk>
Sendt: 26. august 2020 19:01
Til: abl@skm.dk
Cc: Jakob Solmunde; Nicolaj Sylvester Brarup; Aslak Alexander Schou Nalepa; Jens Grønkjær Kastrup Pedersen; Nicolai Hoffmann; 1 - ERST EU-Koordination; Simon August Søndergaard; Sabrina Richa Simmelkær Nybo
Emne: OBR høringssvar - Rådets direktiv om ændring af direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet

Kære Andreas

Hermed OBR's høringssvar vedr. nedenstående høring. I er meget velkomne til at kontakte OBR, hvis I har spørgsmål.

Med venlig hilsen
Nicolaj Sylvester Brarup

Høringssvar vedrørende forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet

Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering (OBR) har modtaget ovennævnte direktivforslag i høring.

OBR har følgende bemærkninger om de administrative konsekvenser for erhvervslivet.

OBR vurderer, at direktivforslaget medfører administrative konsekvenser for dansk erhvervsliv.

Med dette forslag til om administrativt samarbejde på beskatningsområdet foreslås det, at digitale platforme vil skulle indsamle og indberette en række standardiserede oplysninger om deres brugere til skattemyndighederne med det formål at bekæmpe blandt andet skattesvig og skatteunddragelse. Dette kræver, at ca. 60 danske digitale platforme skal omstille deres IT-systemer til at kunne indfange nye typer af data. Når tilpasningen er foretaget, vil indsamlingen og indberetningen af oplysningerne foregå automatisk. I forbindelse med fejloplysninger fra brugere af de digitale platforme kan der opstå løbende administrative opgaver, da de digitale platforme kan finde det nødvendigt at kontakte brugere med henblik på at sikre korrekt indberetning.

OBR vurderer, at de samlede administrative konsekvenser er under 4 mio. kr. De bliver derfor ikke kvantificeret yderligere. OBR vil vurdere af de administrative konsekvenser igen i forbindelse med implementering af direktivet i Danmark.

Med venlig hilsen

Nicolaj Sylvester Brarup
Fuldmægtig
Tlf. direkte: 35 29 16 96
E-post: NicSyl@erst.dk

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

26. august 2020

H181-20 Forslag til direktiv om ændring af direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet (DAC 7)

Skatteministeriet har den 24. juli 2020 fremsendt ovennævnte udkast til FSR – danske revisorer med anmodning om bemærkninger.

FSR – danske revisorer
Kronprinsessegade 8
DK - 1306 København K

Telefon +45 3393 9191
fsr@fsr.dk
www.fsr.dk

CVR. 55 09 72 16
Danske Bank
Reg. 9541
Konto nr. 2500102295

Dette ændringsforslag er endnu et skridt i retning af at skabe den ønskede transparens for de enkelte landes skattemyndigheder, så det for skattemyndighederne vil være muligt at bedømme, hvorvidt skattereglerne i landet bliver overholdt. Direktivets formål er både at sikre en korrekt skattebetaling og opnå lige og fair konkurrencevilkår imellem de virksomheder, der er til stede på de samme markeder.

Dette formål bakker FSR – danske revisorer naturligvis op om. Med det stigende antal grænseoverskridende transaktioner virksomhederne foretager, den øgede kompleksitet i, hvordan man driver forretning blandt andet med nye digitale platforme og de deraf følgende muligheder for både at bruge og misbruge forskellene i landenes skatteregler, hilser vi EU´s forsøg på en fælles afklaring velkommen. Et ensartet fælles EU-regelsæt vil alt andet lige lette den administrative byrde for virksomheder, når der sammenlignes med 27 nationale reguleringer om samme emne. Ikke desto mindre er FSR – danske revisorer dog samtidig optaget af, at de virksomheder, der underlægges reglerne, ikke pålægges væsentlige administrative byrder.

Vi ser det derfor som et væsentligt moment, at reglerne udformes således, at de rammer udelukkende, hvor de er tiltænkt, og at de er så præcise og utvetydige i deres udformninger, at der ikke opstår tvivl om reglernes betydning. Med dette in mente, bakker vi op om forslaget forsøg på definitioner og afklaringer.

Med forslaget defineres bl.a. en standard for forventet relevans, som har betydning for, hvornår en skattemyndighed kan anmode en anden skattemyndighed om oplysninger vedr. en eller flere skatteydere. En sådan

standard synes hensigtsmæssig, idet dette formodes at begrænse informationsanmodninger, som kunne være håndteret mere effektivt på anden vis.

Side 2

Direktivet indfører også en helt ny kategori af indberetninger. Reglerne indfører en pligt for de indberettende platformsoperatører til at indsamle og kontrollere oplysningerne i overensstemmelse med procedurer for passende omhu. Derudover skal de indberettende operatører indberette oplysninger om indberetningspligtige sælgere, som anvender deres platform til at sælge deres varer, levere deres tjenesteydelser eller investere og låne i forbindelse med crowdfunding. Det tredje trin drejer sig om at formidle de indberettede oplysninger til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den indberetningspligtige sælger er hjemmehørende, eller til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den faste ejendom er beliggende.

Platformsoperatører er enhver platform, som enten er skattemæssigt hjemmehørende i en medlemsstat, eller som er stiftet i henhold til lovgivningen i en medlemsstat, eller som har sin ledelse eller et fast driftssted i en medlemsstat. Derudover indeholder forslaget også regler om, at hvis platformsoperatører, som ikke opfylder nogen af disse betingelser, men fremmer gennemførelsen af en relevant aktivitet for indberetningspligtige sælgere, der i dette direktivs forstand er bosiddende i en medlemsstat, eller i forhold til leje af fast ejendom befinder sig i en medlemsstat, så bliver disse også indberetningspligtige.

Der er efter vores opfattelse tale om både en vidtgående pligt, som rammer bredt, da den også rammer operatører, der ikke er hjemmehørende i EU. I vores perspektiv er det relevant at overveje, om indberetningspligten står mål med effekten.

Definitioner

Platform beskrives som software, som gør det muligt for en sælger at komme i kontakt med kunder om at udføre en relevant aktivitet. Denne meget brede definition må formodes at betyde, at det vil være meget begrænset, hvilke elementer, der ikke vil være omfattet. Når man samtidig ser på, at indberetningspligten vil være ny, fremstår definitionen bred, da begrebet formentlig vil omfatte meget små "tjenester" uden omsætning af betydning, og hvor indberetningspligten er mere omkostningstung end effekten for skattemyndighederne.

Platformsoperatør defineres således:

“En enhed der indgår kontrakter med sælgere om at stille en hel platform eller dele heraf til rådighed for de pågældende sælgere.”

Definition suppleres af et krav om, at platformen gør det muligt for en sælger at udføre en relevant aktivitet. Dette er som udgangspunkt al salg, tjenesteydelser og udleje, men også aktivitet vedr. crowdfunding, hvor der oppebæres et vederlag. Begrebet afgrænses negativt ved at undtage sælgere, der er ansat af platformsoperatøren. Sælgere defineres som platformsbrugere hjemmehørende i en medlemsstat. Offentlige enheder er udelukket.

Det er vores opfattelse, at definitionen vil kunne omfatte al fra store platformsoperatører til mindre “ikke-professionelle” organisationer.

I en dansk kontekst synes det administrativt tungt, at platformoperatørerne skal indberette oplysninger fx også om privatpersoners salg til private. Det kan fx dreje sig om salg af børnenes legetøj eller lignende.

Hvis vores forståelse er korrekt, betyder det en rapporteringsforpligtigelse til byrde for de berørte og uden nogen værdi i forhold til at sikre en korrekt skattebetaling i Danmark. Det virker ikke som en hensigtsmæssig tilgang til, og vi vil gerne forslå, at definitionen omformuleres, så salg mellem forbrugere ikke omfattes.

I forslaget lægges der op til, at der ikke skal ske indrapportering af relevant aktivitet fra en sælger, der er ansat af en platformsoperatør eller en enhed, der er forretningsmæssig forbundet med denne. I den henseende vil der kunne blive tale om forskelsbehandling, hvis platformsoperatøren både stiller en platform til rådighed til “sig selv” samtidig med, at andre “eksterne” sælgere også kan benytte sig af platformen. Platformsoperatørens eget salg vil ikke skulle indberettes, mens salget af eksterne skal. Ud fra vores forståelse giver det mulighed for at omgå indberetningspligten, hvilket ikke kan være ønskværdigt.

I bilaget punkt A.1.(b) er der en negativ afgrænsning af, hvad en platform ikke er. Heraf fremgår det, at der ikke er tale om en platform, hvis det kun er muligt for brugerne at oplyse eller reklamere for en relevant aktivitet. Dette synes vanskeligt at afgrænse overfor software, som gør det muligt for sælgere at blive sat i forbindelse med brugere med henblik på direkte eller indirekte at udføre en relevant aktivitet for disse.

Af afdeling II "Procedurer for passende omhu" fremgår det af punkt B.1.(f), at den indberetningspligtige platformoperatør skal indsamle oplysninger om et fast driftssted i Unionen med angivelse af hver af de respektive medlemsstater, hvor et sådant fast driftssted er beliggende. Denne oplysning kan være svær for en platformoperatør at indhente samt efterprøve korrektheden af.

I direktivet tilføjes afdeling IIa med en udtrykkelig og klar retlig hjemmel for gennemførelsen af fælles revisioner mellem to eller flere medlemsstater. Dette er et udslag af evalueringen af hensigtsmæssigheden af de allerede eksisterende regler. Det bliver påpeget, at der ikke altid eksisterer tilstrækkelig hjemmel for et lands skattemyndighed til at lade et andet lands skattemyndigheder deltage i en konkret revision. Vi mener, en vigtig pointe i denne sammenhæng er at lade procesreglerne i landet, hvor kontrollen udføres, være de gældende. Dette må være det eneste naturlige.

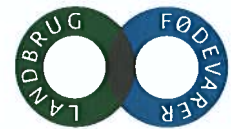
Afslutningsvis finder vi, at det er hensigtsmæssigt, at man fra EU's side ønsker at skabe fælles regler for indberetningen fra digitale platforme. Som vores høringssvar også illustrerer, er der blandt andet behov for, at definitionerne gentænkes, så indberetningen kun sker i de situationer, hvor det er relevant og nødvendigt.

FSR – danske revisorer står naturligvis til rådighed for eventuelle spørgsmål.

Med venlig hilsen

Klaus Okholm
Formand for skatteudvalget

Louise Egede Olesen
Chefkonsulent

Landbrug & Fødevarer FmbA

Axelborg, Axeltorv 3
DK 1609 København V

T +45 3339 4000
F +45 3339 4141
E info@lf.dk
W www.lf.dk

CVR DK 25 52 95 29

Skatteministeriet
Nicolai Eigtsveds Gade 28
1402 København K
Att.: Andreas Bo Larsen og Tina Charlotte Olsen

Høringssvaret er sendt elektronisk til abl@skm.dk og tco@skm.dk

Høring af udkast til forslag til lov om ændring af Rådets direktiv om ændring af direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet, COM (2020) 314 (DAC 7), jf. j.nr. 2020 – 2583.

Landbrug & Fødevarer takker for muligheden for at afgive bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af Rådets direktiv om ændring af direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet, COM (2020) 314 (DAC 7), som er sendt i høring den 5. august 2020.

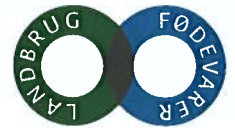
Landbrug & Fødevarer bakker generelt op om bekæmpelse af skattesvig, skatteunddragelse og skatteundgåelse, herunder et effektivt skattesystem i EU. Reguleringen bør dog aldrig medføre, at det bliver mere attraktivt at etablere virksomhed udenfor EU.

Målettet regulering og forenkling

Det fremgår, at direktivet er et minimumsdirektiv, der har til formål at mindske de administrative byrder for operatører af digitale platforme, skatteydere og skatteforvaltningen.

En indberetningspligt vil som udgangspunkt altid være administrativt bebyrdende. Under hensyn til at der er tale om en minimumsstandard i EU-landene, finder Landbrug & Fødevarer det hensigtsmæssigt at indarbejde et krav om fælles standardiserede indberetningsformularer, så disse regler er ens, og skal følges af alle medlemslandene. Herigennem nedbringes antallet af indberetnings- og funktionsmæssige fejl. I tillæg hertil bør det sikres, at platformsydeerne ikke bliver indberetningspligtige af oplysninger, som allerede er indberetningspligtige efter anden regulering.

Et bredt standardiseret system vil også gøre det mere simpelt for SMV-virksomheder, der ikke i samme grad som større virksomheder udliciterer administrative opgaver til eksterne samarbejdspartnere. Af hensyn til små og mellemstore virksomheder bør det overvejes helt at fritage de mindste platformsudbydere for indberetningspligten.

Ønskes ovenstående uddybet er I velkomne til at kontakte undertegnede.

Med venlig hilsen

Maria Eun Elkjær
Chefkonsulent

Erhvervs politik, Afd. for Vækst- og strukturpolitik

D +45 3339 4678

M +45 2939 2503

E MAEE@if.dk